

Nr 62.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående årliga understöd åt konstapeln vid flottans poliskår N. G. Bruhns änka Jones Anna Larsdotter Bruhn och makarnas minderåriga barn samt åt konstapeln vid samma poliskår J. A. Svenssons änka Amalia Charlotta Svensson och makarnas minderåriga barn; given Stockholms slott den 12 februari 1915.

Med åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över sjöförsvärsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att konstapeln vid flottans poliskår N. G. Bruhns änka Jones Anna Larsdotter Bruhn och makarnas minderåriga barn Ernst Fredrik, John Sigvald och Lennart Fabian samt konstapeln vid samma poliskår J. A. Svenssons änka Amalia Charlotta Svensson och makarnas minderåriga barn Sven Alfred, Anna Esther Maria, Marta Elisabeth, Gustaf Allan och Ebba Elisabeth må från allmänna indragningsstaten från och med år 1915 åtnjuta årliga understöd, vardera änkan, så länge hon i sitt nuvarande änkestånd förbliver, till belopp av tvåhundrafemtio kronor samt vart och ett av ovannämnda barn intill uppnädd ålder av 15 år till belopp av femtio kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Dan. Broström.

*Utdrag av protokollet över sjöförsvarsärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den
12 februari 1915.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern HAMMARSKJÖLD,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena WALLENBERG,
Statsråden: HASSELROT,
VON SYDOW,
friherre BECK-FRIIS,
STENBERG,
LINNÉR,
MÖRCKE,
VENNERSTEN,
WESTMAN,
BROSTRÖM.

Departementschefen, statsrådet Broström anförde härefter:

*Ang. understöd
åt konstaplarna
vid flottans
poliskår N. G.
Bruhns och
J. A. Svenssons
änkor och
minderåriga
barn.*

Med underdånig skrivelse den 22 oktober 1914 har varvschefen vid flottans station i Karlskrona överlämnat en av Jones Anna Larsdotter Bruhn, änka efter konstapeln vid flottans poliskår N. G. Bruhn, och Amalia Charlotta Svensson, änka efter konstapeln vid samma kår J. A. Svensson, i underdånighet gjord, av chefen för ekipagedepartementet vid nämnda station tillstyrkt ansökning om erhållande från och med 1915 års ingång av gratial eller pension för sökandena och deras minderåriga barn.

Uti berörda ansökning hava sökandena anført följande:

Sökandenas män hade omkommit genom olycksfall (drunkning) den 29 augusti 1914, efterlämnande enligt företedda bevis från vederbörande pastorsämbete förutom sökandena, av vilka änkan Bruhn vore född år 1865 och änkan Svensson år 1868, följande minderåriga barn,

nämligen mannen Bruhn: sönerna Ernst Fredrik, född den 2 mars 1904, John Sigvald, född den 9 maj 1908, och Lennart Fabian, född den 20 januari 1911, samt mannen Svensson: barnen Sven Alfred, född den 28 juli 1901, Anna Esther Maria, född den 17 november 1902, Marta Elisabeth, född den 29 januari 1906, Gustaf Allan, född den 16 juli 1908, och Ebba Elisabeth, född den 22 april 1910. Då sökandenas män båda haft stora familjer att försörja, hade de varken kunnat grundlägga gratial för efterlevande änka och barn i brist på medel till betalning av erforderliga retroaktiva avgifter eller kunnat samla något för ålderdomen. På grund härav saknade sökandena och deras barn alla existensmedel med undantag av de tillfälliga gåvor, som lämnats dem i anledning av olyckshändelsen.

Enligt ett vid skrivelsen fogat utdrag ur rulla över varvspolispersonalen vid Karlskrona station hade Bruhn antagits vid flottans poliskår den 1 augusti 1887 och Svensson den 1 februari 1894; och hade båda avlidit genom olyckshändelse den 29 augusti 1914.

Av ett vid ansökningen fogat, av poliskommissarien A. Mårtensson och överkonstapeln A. Wiberg utfärdat intyg inhämtas, att Bruhn och Svensson för några år sedan gått i konkurs samt att någon behållning i boet efter dem icke funnes.

Varvschefen har i sin förenämnda skrivelse vitsordat, att sökandena genom männens död befunne sig i ekonomiskt betryck, samt tillstyrkt bifall till den gjorda ansökningen under åberopande att Kungl. Maj:t förut vid olika tillfällen berett änkor efter polismän vid flottans poliskår pension från allmänna indragningsstaten.

Över förevarande ansökning hava, efter särskilda nådiga remisser, underdåniga utlåtanden avgivits dels av marinförvaltningen den 29 december 1914 och dels av statskontoret den 20 januari 1915.

Marinförvaltningen har i sitt berörda utlåtande anført, bland annat, följande.

Därest konstaplarna Bruhn och Svensson hade varit delägare i flottans pensionskassa och såsom sådana övergått på den i § 22 i nådiga kungörelsen den 5 december 1913 angående vissa ändringar i förnyade reglementet för flottans pensionskassa den 17 november 1899 angivna gratialstaten, vilken kungörelse trätt i kraft den 1 januari 1914, skulle jämlikt bestämmelserna i nämnda paragraf och § 27 i kungörelsen till deras änkor utgått gratial i 4:e klassen av 400 kronor ökat med 15 procent eller 60 kronor av gratialbeloppet för ett barn och med ytterligare 10 procent eller 40 kronor för vart och ett av de övriga barnen. Med hänsyn till Bruhns och Svenssons långa tjänstetid vid flottans

poliskår och de i ärendet föreliggande synnerligen bevakande omständigheter ansåge marinförvaltningen, att sökandena och deras ifrågavarande barn borde komma i åtnjutande av pension och att denna i huvudsaklig överensstämmelse med ovannämnda reglementsbestämmelser skäligen borde bestämmas för en var av änkor till 400 kronor, för ett av varderas barn till 60 kronor och för de övriga barnen till 40 kronor vardera, allt för år räknat, att utgå till änkor, så länge de i sitt änkestånd förbleve, och till barnen, till dess de fyllt femton år. På grund av vad sålunda och i övrigt anförts, hemställde marinförvaltningen, det täcktes Kungl. Maj:t föreslå riksdagen medgiva, att sökandena samt deras ifrågavarande barn måtte å allmänna indragningsstaten få åtnjuta årliga pensioner till ovan angivna belopp.

Statskontoret har i sitt ovanberörda utlåtande anført, bland annat, följande.

Med hänsyn till vad i ärendet blivit upplyst och då riksdagen vid flera tillfällen beviljat pensioner under liknande förhållanden, ansåge sig statskontoret böra tillstyrka, att även åt sökandena och deras minderåriga barn bereddades sådan förmån. Åt änka efter befattningshavare vid flottans poliskår hade pensionsbeloppet i föregående fall och senast enligt beslut av 1914 års förra riksdag i fråga om pension åt konstapelsänkan Elmberg bestämts till 237 kronor 50 öre, motsvarande vad änkan enligt 1899 års reglemente för flottans pensionskassa skulle hava bekommit i gratial, därest rätt till sådan förmån vunnits. Marinförvaltningen hade, under erinran att gratialen från nämnda kassa genom vidtagen ändring av reglementet att gälla från och med ingången av år 1914 blivit höjda, så att gratialberättigad konstapelsänka numera erhöle 400 kronor i gratial, hemställt, att åt vardera av sökandena måtte utverkas pension till detta belopp samt åt de minderåriga barnen till belopp, motsvarande vad dem tillkommit, om det ändrade reglementet varit tillämpligt. Enligt statskontorets mening kunde dock ifrågasättas, huruvida detta förslag kunde anses fullt lämpligt. Visserligen hade pensionsbeloppet hittills bestämts efter vad vederbörande skulle hava bekommit i gratial, men det torde härvid hava inverkat, att beloppet i och för sig varit så obetydligt, att någon nedsättning icke gärna kunde komma i fråga, även om man icke förbisåge, att förmånen bleve lika för änka efter den, som icke betalt någon avgift för pensioneringen, och för betalandes änka. Genom den berörda förändringen i pensionskassans reglemente hade gratial för poliskonstapels änka emellertid kommit upp till belopp, som överstege vad av riksdagen plägade anslås i pension till i statens tjänst utsliten arbetare; och vid sådant förhållande syntes betänklighet

möta vid att fortfarande taga reglementets stadganden om gratial till norm vid pensionsförmånens avpassande. På dessa grunder ansåge statskontoret för sin del, att änkepensionerna i förevarande fall borde bestämmas till belopp, som i det närmaste motsvarade vad hittills anvisats till konstapelsänkor, eller med avrundning uppåt 250 kronor, samt att till vart barn måtte anvisas ett skäligt ansett belopp av 50 kronor att utgå intill fyllda 15 år.

Statskontoret hemställde alltså i underdånighet, det täcktes Kungl. Maj:t i nådig proposition föreslå riksdagen medgiva, att för sökandena och deras ifrågavarande barn finge från och med år 1915 å allmänna indragningsstaten uppföras årliga belopp, för vardera änkan av 250 kronor och för vart minderårigt barn av 50 kronor att utgå till vardera änkan så länge hon i sitt nuvarande änkestånd förbleve och till vart och ett av barnen intilldess det uppnått 15 års ålder.

Med avseende å vad sålunda förekommit och då även jag anser sökandena och deras ifrågavarande barn på grund av de i ärendet föreliggande särskilda omständigheter böra komma i åtnjutande av årliga understöd till av statskontoret föreslagna belopp, får jag hemställa, det täcktes Eders Kungl. Maj:t föreslå riksdagen medgiva,

*Departements-
chefens
yttrande.*

att konstapeln vid flottans poliskår N. G. Bruhns änka Jones Anna Larsdotter Bruhn och makarnas minderåriga barn Ernst Fredrik, John Sigvald och Lennart Fabian samt konstapeln vid samma poliskår J. A. Svenssons änka Amalia Charlotta Svensson och makarnas minderåriga barn Sven Alfred, Anna Esther Maria, Marta Elisabeth, Gustaf Allan och Ebba Elisabeth må från allmänna indragningsstaten från och med år 1915 åtnjuta årliga understöd, vardera änkan, så länge hon i sitt nuvarande änkestånd förbliver, till belopp av tvåhundrafemtio kronor samt vart och ett av ovannämnda barn intill uppnådd ålder av 15 år till belopp av femtio kronor.

Till vad departementschefen sålunda hemställt täcktes Hans Maj:t Konungen, på tillstyrkan av statsrådets övriga ledamöter, lämna bifall; och skulle proposition till riksdagen avlätas av den lydelse, en vid detta protokoll fogad bilaga utvisar.

Ur protokollet:

R. Sundin.